

Leo Trotskij

Tal i sovjeten emot koalitionsregeringen

5 maj 1917

På begäran av den provisoriska ryska regeringen frigavs Trotskij ur det kanadensiska koncentrationsläger där han internerats av de brittiska myndigheterna. Den 4 maj (17 maj) 1917 anlände han till St. Petersburg, där han hälsades av hurrande folkmassor på järnvägsstationen. Nästa dag höll han sitt första tal inför St. Petersburgs (eller Petrograds, som staden då kallades) sovjet. Detta tal orsakade sensation. Trotskij förespråkade samma politiska linje som Lenin: emot ett socialistiskt deltagande i den borgerliga regeringen, för 'all makt till sovjeterna'. (Isaac Deutscher)

Nyheten om den ryska revolutionen nådde oss i New York, men till och med i detta stora land där bourgeoisien dominerar mer än någon annanstans, gjorde den ryska revolutionen sin insats. Det sägs mycket ofördelaktigt om den amerikanske arbetaren. Det sägs att han inte stöder revolutionen. Men om ni hade sett den amerikanske arbetaren i februari, då skulle ni bli dubbelt stolta över er revolution. Ni skulle ha förstått att den inte bara har skakat Ryssland, inte bara Europa, utan också Amerika. Det skulle stått klart för er, liksom det gör för mig, att den har inlett en ny epok, en epok av blod och stål, inte genom ett krig mellan nationer, utan genom ett krig mellan de förtryckta klasserna och deras förtryckare. [Stormande applåder] Vid alla möten bad arbetarna mig att vidarebefordra deras varmaste hälsningar till er. [Applåder] Men jag måste också få berätta något om tyskarna. Jag hade tillfälle att komma i nära kontakt med en grupp tyska proletärer. Ni undrar: var? I ett läger för krigsfångar. Den borgerliga engelska regeringen arresterade oss som fiender och satte oss i ett krigsfängeläger i Kanada. [Rop: "Skamligt!"] Där fanns omkring etthundra tyska officerare och åttahundra sjömän. De frågade mig hur det kom sig att vi, som var ryska medborgare, hade blivit engelsmännens fångar. När jag berättade för dem att vi inte arresterats därför att vi var ryssar, utan därför att vi var socialister, då sade de att de var sin egen regerings, kejsar Wilhelms, slavar ...

Detta tal behagade inte de tyska officerarna och de klagade inför den engelska kommandanten över att vi underminerade sjömannens lojalitet mot kejsaren. Den engelske kaptenen, som var angelägen att bevara sjömannens trohet mot kejsaren, förbjöd oss att tala för dem. Sjömännen protesterade inför kommandanten. När vi lämnade lägret, spelade sjömännen avskedsmusiken och skrek: 'Ner med Wilhelm!' 'Ner med bourgeoisien!' 'Länge leve det enade, internationella proletariatet!' [Kraftig applåd] Det som hände i de tyska sjömannens sinnen, sker nu i sinnet hos arbetarna i alla länder. Den ryska revolutionen är prologen till världsrevolutionen.

Men jag kan inte hemlighålla det faktum att jag inte är överens med allt som händer här. Jag anser det vara farligt att gå med i ministeriet. Jag tror inte att ministeriet kan göra under. Vi hade tidigare en dubbel regering beroende på de två klassernas motsatta synsätt. Koalitionsregeringen kommer inte att undanröja denna dubbelhet, utan bara flytta över den till ministeriet. Revolutionen kommer inte att misslyckas på grund av en koalitionsregering. Men vi måste hålla fast vid tre regler: 1. Lita inte på bourgeoisien. 2. Kontrollera våra egna ledare. 3. Ha förtroende för vår egen revolutionära styrka.

Vad rekommenderar vi då? Jag tror att nästa steg borde vara överflyttandet av all makt till arbetare- och soldatdeputerades sovjet. Bara om myndigheten koncentreras i en hand (dvs. i sovjeten) kan Ryssland räddas. Längs leve den ryska revolutionen som prologen till världsrevolutionen! [Applåder]